

Moise pe Horeb

Cu turma lui, pe muntele Horeb,
Dincolo de pustie se ducea.
Căci socrul său pe Moise l-a trimis
Ca să grijească de averea sa.

Acel păstor cu un toiag,
Grijea de oi în fiecare zi.
(:Și pe-nserat se întorcea
Cu oile pe care le păștea:)

Iar într-o zi pe când privea mirat,
Văzu un rug, un rug adevărat.
Dar ceva însă neobișnuit,
În el ardea un foc nemistuit.

Și Moise tare s-a-nfricat,
Căci de acolo Domnul l-a chemat.
(:Din focul care nu s-a mistuit,
El glasul Domnului l-a auzit:)

Și-n timp ce el privea, privea
uimit,
Cuvîntul sfînt lui Moise i-a
vorbit:
"Descalță-te, căci locul este
sfînt!"
Căci Dumnezeu se-atinse de pămînt.

Atuncea Domnul l-a trimis,
Și către Moise el așa a zis:
(:"Te du la ei cu pași grăbiți,
Să-i izbăvești pe-aceia
asupriți!":)

Prin tine Eu voi face mari minuni
În fața celor ce vă asupresc.
De-aceia du-te Moise, nu mai sta,
Căci vreau pe Israel să-l
izbăvesc.

Și iată-l pe alesul slujitor,
Cu un toiag, toiagul de păstor.
(:Din mîna celor tari a izbăvit
Poporul care greu a suferit:)

Căci Dumnezeu s-a arătat
Și i-a vorbit cînd l-a chemat.
Pe omul care-a biruit,
Căci Dumnezeu l-a însoțit.

Asemeni lui, Isus Christos
Din grea robie El ne-a scos.
(:Și e cu noi în orice zi,
Pînă cînd drumul vom sfîrși.:)

Amin